

Mirko Kunčič:
Pismo v tujino.

Ljubi očka!

*Dolgo je že teža,
 kar si šel od nas.
 Vsak večer objokan
 mamini je obraz.
 Veš, kaj si obljubil,
 ko si se poslavljaj?
 Da vsak mesec dvakrat
 s pismom se boš javljaj
 in da kmalu vrneš
 se bogat domov*

*in nam kupiš v mestu
 vrt in domek nov.
 Meni pa posebej še
 si obljubil zajčka
 in pajčka, ki miži,
 kadar v zibki ajčka...
 Zdaj glasu od tebe
 ni že leto dni.
 Kaj je s tabo, očka,
 tam v Vestfaliji?*

Joža Vovk:
Ledena roža.

*Zunaj mrzel veter brije,
 sneg prši se prek bregu,
 v oknu lepa roža klije,
 — lepa roža iz ledu.*

*V sobi beden človek umira,
 gleda rožo, gleda sneg,
 zadnje solze si utira,
 sanja, da pomlad gre v breg.*

*Skozi okno žena bela
 steza mrzlo mu roko,
 roža v oknu se razcvela,
 za pogreb leden mu bo.*

Mikop:
Snežinke.

*Bele snežinke naletavajo.
 Moje oči jih love,
 dokler se v snegu ne zgube.*

*Bele snežinke me vabijo,
 da jih lovim.
 Kadar so moje, že jih zgubim.*